

- obciążenie OHIM kosztami postępowania i opłatami w obu instancjach;
- zobowiązanie VICINI S.p.A. do zwrotu na rzecz SIC całości kosztów postępowania we wcześniejszych fazach przed Wydziałem Sprzeciwów i Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrok Sądu jest dotknięty brakiem niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia. Wizualna dominacja elementu graficznego nad elementem słownym w zgłoszonym znaku towarowym oraz dodanie do wyrazu „ZANOTTI” słów „Giuseppe” i „Design” nie wystarczą do wykluczenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków, zważywszy na inherentne cechy omawianych elementów, a zwłaszcza na fakt, że nie wykazują one charakteru odróżniającego.

Sąd popełnił błąd, przyjmując, że słowo „ZANOTTI”, które stanowi element słowny zgłoszonego znaku towarowego, nie zajmuje niezależnej pozycji odróżniającej, wykluczając w konsekwencji, także z tego punktu widzenia, istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 kwietnia 2013 r. w sprawie T-337/11 Società Italiana Calzature SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 5 czerwca 2013 r. przez Società Italiana Calzature SpA

(Sprawa C-309/13 P)

(2013/C 233/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Società Italiana Calzature SpA (przedstawiciele: adwokaci A. Rapisardi i C. Ginevra)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), VICINI SpA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku nr 564400 wydanego przez Sąd Unii Europejskiej w sprawie T-337/11 w dniu 9 kwietnia 2013 r., doręczonego w tym samym dniu, uwzględnienie żądań wysuniętych przez Società Italiana Calzature SpA (zwanej dalej „SIC”) w skardze wniesionej w pierwszej instancji, stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 8 kwietnia 2011 r. w sprawie R 918/2010-2 oraz stwierdzenie, że należało odmówić rejestracji należącego do VICINI wspólnotowego znaku towarowego nr 4 337 754 z powodu braku nowości w zakresie, w jakim znak ten jest — myśląco — podobny do wcześniejszego oznaczenia słownego „ZANOTTI” składającego się na wspólnotowy znak towarowy zarejestrowany pod numerem 244 277, którego właścicielem jest SIC;

- obciążenie OHIM kosztami postępowania i opłatami w obu instancjach;

- zobowiązanie VICINI S.p.A. do zwrotu na rzecz SIC całości kosztów postępowania we wcześniejszych fazach przed Wydziałem Sprzeciwów i Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrok Sądu jest dotknięty brakiem niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia. Wizualna dominacja elementu graficznego nad elementem słownym w zgłoszonym znaku towarowym oraz dodanie do wyrazu „ZANOTTI” słów „By” i „Giuseppe” nie wystarczą do wykluczenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków, zważywszy na inherentne cechy omawianych elementów, a zwłaszcza na fakt, że nie wykazują one charakteru odróżniającego.

Sąd popełnił błąd, przyjmując, że słowo „ZANOTTI”, które stanowi element słowny zgłoszonego znaku towarowego, nie zajmuje niezależnej pozycji odróżniającej, wykluczając w konsekwencji, także z tego punktu widzenia, istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 7 czerwca 2013 r. — Użsienio reikalų ministerija przeciwko Władimirowi Pieftiewowi, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

(Sprawa C-314/13)

(2013/C 233/05)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Użsienio reikalų ministerija

Strony przeciwne: Władimir Pieftiew, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

Inny uczestnik postępowania: Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że organowi odpowiedzialnemu za stosowanie zwolnienia określonego w art. 3 ust. 1 pkt b) tego rozporządzenia przysługuje nieograniczona władza dyskrecjonalna, gdy rozstrzyga on sprawę przyznania zwolnienia?